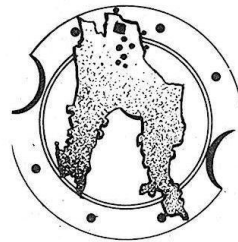

ΒΑΜΒΑΚΟΥ

Καρυές

Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΕΤΟΣ 5ο ΦΥΛΛΟ 24 ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1991 ΨΑΡΡΩΝ 10 ΚΗΦΗΣΙΑ 145 61

Το Τροπαιό

Κατόρθωσα να χεράσω ανάμεσα
δ' ένα υδρόφορο και αδιάμορπα
κι από παύσου με προσβολοδόξο
κοίταξέ με στο πρόσωπο.
Οι ρυτίδες που βλάπτει
είναι ένα τροπαιό.

Το "τελευταίο αντίο" στο Νικηφόρο Βρεττάκο με τη "Λειτουργία κάτω από την Ακρόπολη" στον Ταύγετο και το Σαϊνοπούλειο θέατρο.

Κανείς μας δεν φανταζόταν πως με τις παραστάσεις της "Λειτουργίας κάτω από την Ακρόπολη" που δόθηκαν στις 20 Ιουλίου στον Ταύγετο και στις 21 Ιουλίου στο Σαϊνοπούλειο θέατρο θα αποχαιρετούσαμε το Νικηφόρο Βρεττάκο. Τον Άνθρωπο Νικηφόρο Βρεττάκο. Γιατί ο ποιητής ζει με ολοκληρωμένο το έργο του, το οποίο μάλιστα από εδώ και πέρα θα μελετάται και θα εκτιμάται περισσότερο.

Από το 1929 (χρόνος που τυπώθηκε η πρώτη του συλλογή "Κάτω από σκιές και φώτα") μέχρι το 1991 (που τυπώθηκε η τελευταία του συλλογή "Συνάντηση με τη θάλασσα") ανελλιπής η παρουσία του στα γράμματά μας. Δεκάδες αριθμοί οι αυτοτελείς εκδόσεις των έργων του, εκατοντάδες τα άρθρα του σε εφημερίδες και περιοδικά. Όταν ολοκληρωθεί η βιβλιογραφία του, που τώρα συντάσσω, ο Νικηφόρος Βρεττάκος, πιστεύω, θα αποδειχτεί από τους πολυγραφώτερους ποιητές της γενιάς του.

Ο χώρος που διαθέτουμε δεν επιτρέπει έστω και μια συνοπτική παρουσίαση του έργου του. Θα μπορούσαμε ωστόσο να σταθούμε σε ορισμένες συλλογές που αποτελούν σταθμούς στην ποιητική του πορεία. "Το ταξίδι του Αρχαγγέλου" (1938), "Το βάθος του κόσμου" (1961), "Ο Προμηθέας ή το παιχνίδι μιας μέρας" (1978) και η "Λειτουργία κάτω από την Ακρόπολη" (1981).

Ο ποιητής γεννήθηκε την 1 του Γενάρη του 1912, στις Κροκεές. Τα πρώτα του όμως παιδικά χρόνια, μέχρι να φοιτήσει στο Δημοτικό σχολείο, τα πέρασε στην Πλούμιτσα. Η Πλούμιτσα είναι μία αγροτική περιοχή κοντά στη Σπάρτη. Ένας λόφος μ' έναν ανοιχτό ορίζοντα που φέρνει κοντά τον Ταύγετο και τον Πάρνωνα από τη μία ως την άλλη τους άκρη. Οι μόνοι κάτοικοι της Πλούμιτσας, η οικογένεια του ποιητή και η οικογένεια του αδελφού του πατέρα του. Περισσότερο από τους ανθρώπους ο μικρός Νικηφόρος έμαθε να κάνει παρέα με τη φύση. Ο ήλιος, ο Ταύγετος, η θάλασσα - ορατή από το λόφο του - τα δέντρα, τα λουλούδια, τα ζώα, τα έντομα του στάθμης οι καλύτεροι φίλοι.

Αυτόν τον κόσμο ο ποιητής φέρνει μαζί του στην Αθήνα, το 1929, όταν έρχεται για να σπουδάσει. Σπουδές, που τον εμπόδισαν να πραγματοποιήσει η οικονομική ανέχεια και ο τρόπος με τον οποίο προσφερόταν η γνώση.

Ο κόσμος της παιδικής αθωότητας της Πλούμιτσας που φέρνει στις αποσκευές του έρχεται σε σύγκρουση με την κοινωνία των ανθρώπων. Οι νόμοι της πολιτείας λειτουργούν πολύ διαφορετικά από εκείνους που ο ίδιος γνώρισε στη μοναξιά του. Ο ποιητής νιώθει έκπληκτος από τον παράδεισό του. Διαμαρτύρεται, επαναστατεί, αναζητά χωρίς εμφανείς δείκτες πορείας το δρόμο του.

Αυτή του την αγωνία, και την απώλειά του, συμβολίζει το σκάφος "Αρχαγγέλος". Το σκάφος είναι ο ίδιος ο ποιητής. Οι αρετές του είναι το πλήρωμα. Το καράβι ξεκινάει από τη φτωχική Ιθάκη με σκοπό να φτάσει στην πλούσια Τροία. Κίνητρο του ταξιδιού το "μυστικό της βλάστησης των ρόδων". Ο ποιητής θέτει τη ζωή και την ποίησή του στην ενίσχυση της ευτυχίας του ανθρώπου. Οι κακοί καιροί εμποδίζουν το καράβι να φτάσει στον προορισμό του. Οι ναύτες κόβουν τις άγκυρες. Το καράβι βουλιάζει χωρίς ποτέ να φτάσει στην πολυπόθητη Ιθάκη.

Της Γεωργίας Κακούρου - Χρόνη*

Ο ποιητής συνειδητοποιεί ωστόσο ότι η παραίτηση δεν είναι λύση. Τα ερείσματα που έχει μέσα του είναι πολύ ισχυρά και αποτρέπουν την υποταγή και την παράδοση. Πόσο μάλλον τώρα που αποκτά ερείσματα και έξω από τον εαυτό του. Έχει ξεσπάσει ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος. Ο ποιητής, στην πρώτη γραμμή στο Αλβανικό μέτωπο, γνωρίζει το λαό του. Τη μοίρα του του ελληνικού λαού κάνει από εδώ και πέρα μοίρα του. Συμπορεύεται με τους αγώνες και τις αγωνίες του.

Η ποιητική του σιγα-σιγά διαφοροποιείται. Ο στίχος του γίνεται απλός, λιτός, άμεσος. Αποκτά ένα δικό του εσωτερικό ρυθμό, που δεν στηρίζεται στο μέτρο ή την ομοιοκαταληξία, αλλά στη μουσικότητα που έχουν οι λέξεις. Αναενώνει τα σύμβολά του και κινείται γύρω από δύο πόλους, τη φύση και τον άνθρωπο. Έτσι θα φτάσει να καθαγιάσει τα μικρά, τα καθημερινά πράγματα. Να δώσει τις διαστάσεις αυτού του μικρού κόσμου, που στην ουσία είναι ο "Μέγας", με το "Βάθος του κόσμου".

Χωρίς να απομακρύνεται από την πραγματικότητα η ποίησή του δεν είναι ποίηση του εκάστοτε σήμερα. Μπορεί η έμπνευσή του να ορμάει από την επικαιρότητα, επιτυγχάνει όμως το επίκαιρο να το κάνει διαχρονικό. Έτσι έργα του όπως το γράμμα "Στο Ρόμπερτ Οπενχάιμερ", η "Διαμαρτυρία" και ο "Προμηθέας ή το παιχνίδι μιας μέρας" είναι σήμερα περισσότερο επίκαιρα από τότε που πρωτοκυκλοφόρησαν.

Στον "Προμηθέα" του ο Νικηφόρος Βρεττάκος εκμεταλλεύεται το μύθο του Αισχύλου, τον οποίο πλουτίζει με δικό του πρόσωπα. Ο Προμηθέας - Ποιητής, μετά τα δεινά της επταετίας - ο ίδιος ζει όλο αυτό το χρονικό διάστημα αυτοεξόριστος στο εξωτερικό - καταγγέλλει το κακό και προοιωνίζει μια "άλλη μέρα", οπότε κάποιος άλλος ποιητής θα ετοιμάσει για μας κάποια άλλη παράσταση. Τότε ο Προμηθέας, μετά τα δεινά της επταετίας - ο ίδιος ζει όλο αυτό το χρονικό διάστημα αυτοεξόριστος στο εξωτερικό - καταγγέλλει το κακό και προοιωνίζει μια "άλλη μέρα", οπότε κάποιος άλλος ποιητής θα ετοιμάσει για μας κάποια άλλη παράσταση. Τότε ο Προμηθέας δεν θα είναι "Πυρφόρος", ούτε "Δεσμώτης", αλλά "Λυόμενος" και το Καλό, μετά την μακρόχρονη πάλη του με το Κακό, θα επικρατήσει.

Είναι κρίμα που δεν έχουμε ακόμη δει τον "Προμηθέα" του Νικηφόρου Βρεττάκου στο θέατρο. Ο ποιητής με τις σκηνικές οδηγίες που μας δίνει μας βοηθάει να τοποθετήσουμε το έργο στη σκηνή. Ο αναγνώστης διαβάζει και παίζει συγχρόνως το έργο. Έργο που το χαρακτηρίζει η θεατρικότητα, αλλά που το ανέβασμά του αποτελεί πρόκληση για το σκηνοθέτη.

Πρόκληση, αλλά με λιγότερες δυσκολίες, αποτέλεσε για τους σκηνοθέτες - και δεν ήταν λίγοι - το ανέβασμα της "Λειτουργίας κάτω από την Ακρόπολη".

Ο ποιητής, όπως έχουμε ξαναγράψει, έχοντας συνειδητοποιήσει την εξαιτίας κακών συγκυριών προοιούσα ηθική πτώση της χώρας μας, θέλησε με το έργο του αυτό να αφυπνίσει την ελληνική συνείδηση και να συνενώσει τους Έλληνες πάνω από τις διαφορές τους και κάτω από το ιδεώδες ενός νέου αναγεννημένου έθνους.

Η "Λειτουργία κάτω από την Ακρόπολη" αρχίζει με την Άλωση της Πόλης, κάνει μία αναδρομή στην αρχαία μας

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΩΝ ΑΡΑΧΟΒΙΤΩΝ ΣΤΟ TORONTO

Εξαιρετική επιτυχία, μεγάλη συμμετοχή κόσμου, καλή οργάνωση και πολύ κέφι, είχε και εφέτος το 11ο ετήσιο πανηγύρι της Αδελφότητας Αραχοβιτών "Αι Καρυαί" Καναδά.

Στο θαυμάσιο ιδιόκτητο πάρκο (Sunnidale Ont.) η πόρτα άνοιξε το Σάββατο 27 Ιουλίου και γιορτάστηκε η "Βραδιά της Νεολαίας" με ελεύθερη είσοδο. Την Κυριακή 28 Ιουλίου η πόρτα άνοιξε στις 7 το πρωί με γενική είσοδο 5 δολ. και τα παιδιά δωρεάν. Μετά τη Θεία Λειτουργία στο εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής και Αγίου Παντελεήμονα άρχισε η διασκέδαση με ψησταριές, αρνιά σούβλας και χορούς με την ορχήστρα Hellenic Stars και Melody Disc Jockey.

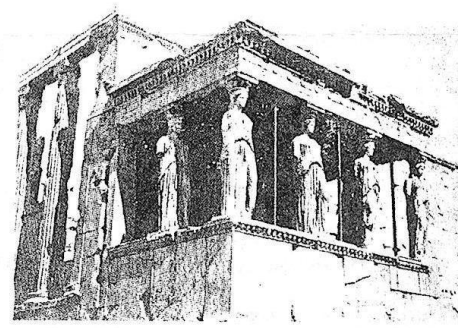
Το καφενείο του γυναικείου τμήματος πρόσφερε γλυκά και καφέδες. Πολλοί πανηγυριστές κατασκήνωσαν και διανυκτέρευσαν στο Πάρκο.

Ήταν ένα πολύ καλά οργανωμένο και επιτυχημένο εορταστικό διήμερο.

Συγχαρητήρια στην Αδελφότητα, πάντα άξιοι και του χρόνου!

ADELPHOTIS ARAHOVITON "ΑΕ ΚΑΡΥΑΕ"

P.O. BOX 354 Stn. "F" TORONTO, ONT. M4Y 2L7 CANADA

Οι ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ στον τόπο που γεννήθηκαν στο υψώμα του ΧΑΡΥΑΕ (Αράχοβα) Λακωνίας.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΜΕΛΒΟΥΡΝΗΣ

(Από τη Λ. Ντάρμου)

Στις 3-8-91 έγινε με μεγάλη επιτυχία ο ετήσιος χορός της Αδελφότητας. Το αποκορύφωμα της βραδιάς ήταν όταν η νεολαία μας χόρεψε τους Αραχοβίτικους χορούς:

- Στην απάνου γειτονίτσα
 - Αμπέλι μου πλατύφυλλο
 - Τρεις κακές μου συννυφάδες.
- Τους καμαρώσαμε και τους χειροκροτήσαμε!

- Η Αγγλίτσα Grace πήρε πτυχίο Παιδαγωγικών από το Monash University.

- Επέστρεψαν από τα ταξίδια τους στην Ελλάδα το ζεύγος Παρασκευάς και Κική Βλήττα καθώς και η Μαρία Μαντζουράνη (γ. Πίτσιου).

- Αναχώρησαν για Χαβάη - Αμερική - Καναδά και Ελλάδα ο Λιβέρης και η Τούλα Ιατρού (γ. Βλήττα).

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΒΑΣΙΛΗ ΒΟΥΚΙΔΗ - ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΜΠΟΥΚΑΛΟΥ

Άδειες οικοδομών - Επιβλέψεις - Κατασκευές
Τοπογραφικά Διαγράμματα

ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΟΥΚΙΔΗΣ - ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
Α.Π.Θ. M.S. UNIVERSITY OF ILLINOIS U.S.A.
Κ. Παλαιολόγου 83 - 2ος όροφος Σπάρτη 0731-28517

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΗΣΕΙΣ

- Η Γιαννούλα και ο Πάνος Κων. Κονταλώνης απόκτησαν αγοράκι στον Καναδά (winipreg) και το ονόμασαν Κώστα.
- Αγόρια απόκτησαν και έκαναν την εγγραφή τους στο Δημοτολόγιο Καρυών:
- 22-8-91 ο Ανδριανάκης Δ. Γεώργιος
- 11-5-91 ο Αρδάμης Γ. Παρασκευάς
- 11-5-91 Βρόνιος Ηλία Νικόλαος

28-5-91 Βασίλης Παν. Νικόλαος (το 6ο παιδί του).

Στον Κλαδά απόκτησαν κοριτσάκι η Αναστασία και ο Λεωνίδας Παπαδημητρίου, αγόρι η Νικολέττα και ο Αναστάσιος Γιάννουκλας καθώς και η Χρυσάνθη και ο Ιωάννης Γούνης επίσης αγόρι.

Να ζήσουν

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Στο Toronto αρραβωνιάστηκαν ο Ευθύμιος Κουτράκος (γιος της Νούλας Β. Σκίουρη) με την Πόλα Τουρνά.

Συγχαρητήρια!

ΓΑΜΟΙ

- Στις 16 Ιουνίου 1991 έγιναν στην εκκλησία Παναγίτσας Π. Φαλήρου οι γάμοι της Κέλλυς Α. Ντούβλη με το γιατρό Μιχάλη Λατίνα.
 - Στις 29 Ιουνίου παντρεύτηκαν στην Καλλιφρόνια ο γιατρός Στέλιος Ανδρέα Μαχαίρας με την Κρίστη Δάρα.
 - Στις 22 Ιουνίου παντρεύτηκαν στο Toronto ο Παναγιώτης Γεωρ. Ξανθάκος (γιος της Γεωργίας Π. Διαμαντούρου) με την Ελισσάβετ Παπαηλία.
 - Στις 24 Αυγούστου παντρεύτηκαν στο Toronto ο Παναγιώτης Γκάτζιος (γιος της Ελένης Κ. Μαχαίρα) με τη Μαρία Κ. Σιδέρη.
 - Στις 17 Αυγούστου επίσης στο Toronto παντρεύτηκαν ο Βασίλης Παν. Καστανάς με την Emilia Garafalo (Ιταλικής καταγωγής).
- Στις Καρυές παντρεύτηκαν:
- Στις 18-7-91 ο Δημήτριος Χρ. Λεβεντάκης με την Ελευθερία Ιω. Κοπίτα.
 - Στις 17-8-91 η Κων/να Παν. Χάρακα με τον Γεώργιο Π. Ράντη.
 - Στις 21-7-91 ο Ιωάννης Σωτ. Μαχαίρας (υπάλληλος του Ταχυδρομείου) με την Άννα Ιω. Βελώνη.
 - Στις 25-8-91 ο Κώστας Ανδρέα Παπασταύρος με την Αγγελική Δημ. Ανδριανάκη.
 - Στον Κλαδά παντρεύτηκαν η Μαρία Παινέση με το Δημήτρη Κορδαλή και ο Λεωνίδας Σκρέκας με την Παντ/τα Δήμου.
- Στη Σκούρα παντρεύτηκαν:
- Η Παν/τα Φουντά (του Πέτρου) με τον Κώστα Παπανικολάου.
 - Ο Βασίλης Στρίφας (που μένει στις ΗΠΑ) με την Μαρία Μπαλάσκα από το Συκαράκι.
 - Η Σοφία Αλέξη με το Σπύρο Δημητρουλά από τη Ζαγόνα.

Να ζήσουν!

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 4-6-91 πέθανε στο Charlotte ο Βασίλης Ευαγ. Διαντζίκης 62 ετών.
 - Στις 8-8-91 πέθανε ξαφνικά στο Τσούνι ο Βασίλης Χαρ. Κουμάνταρος, 79 ετών.
 - Στις 14-8-91 πέθανε στο Μαρούσι και κηδεύτηκε την επομένη στις Καρυές ο Κώστας Μ. Πίτσιος, 78 ετών.
 - Πέθαναν και κηδεύτηκαν στις Καρυές:
 - Η Ζαφειράκος Κ. Αντωνία (10-5-91) 81 ετών.
 - Ο Καπονικόλης Ιω. Δημήτριος (10-6-91) 85 ετών.
 - Ο Παν/της Γεωρ. Μαυροειδής (10-8-91) 76 ετών.
 - Ο Κολαντζιανός Α. Ανδρέας (25-8-91) 80 ετών.
 - Στις 11-7-91 πέθανε στη Βαμβακού ο Γεώργιος Ιω. Κολοβός, 82 ετών.
 - Στη Βαρβίτσα πέθαναν ο Ηλίας Γούβης 91 ετών και ο Παναγιώτης Γιάννουκλας.
 - Στον Κλαδά πέθαναν και κηδεύτηκαν: η Ελένη χ. Παναγιώτου Νιάργου 86 ετών, ο Κων/νος Αλιμήσης 93 ετών και η Αικατερίνη Παρασ. Κουτσούμνη 79 ετών.
- Στη Σκούρα πέθαναν οι:
- Φουντάς Νικόλαος 85 ετών, Γούβη Παν/τα 87 ετών, Σκουτάκη Βασίλω 90 ετών, Θωμάκος Σωτήρης, Θωμάκος Κων/νος 82 ετών ιατρός, Κουμουρδής Ιωάννης 92 ετών, Πανάκης Ζαχαριάς 82 ετών, Κανελλάκη Φεφρώνια 87 ετών.

Συλλυπητήρια!

CLUB 98 BAR KAFETERIA

ΜΑΡΙΚΑΣ ΔΙΟΝ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
(γένος Κουμανταράκη)
Λυκούργου 98 - Πλατεία Σπάρτης
Τηλ. 28 515

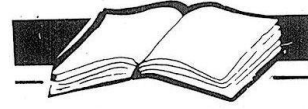
ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 1

Το "τελευταίο αντίο" στο Νικηφόρο Βρεττάκο

ιστορία, τη βυζαντινή και τη νεότερη, χωρίς να υιοθετεί την χρονολογική αφήγηση των γεγονότων. Ο χώρος, ο χρόνος, τα πρόσωπα, άμεσες και έμμεσες αναφορές σε κείμενα της γραμματείας μας, μία λέξη - που ο ποιητής αντλεί χωρίς διάκριση από τον πύθο της ελληνικής γλώσσας - ανακαλούν την ιστορική μνήμη, η οποία επιτάσσει έναν ορισμένο τρόπο συμπεριφοράς των νέων Ελλήνων. Αυτόν που ορίζει η έννοια του χρέους.

Η αναγκαιότητα ενός τέτοιου μηνύματος φαίνεται από τον τρόπο με τον οποίο έγινε αποδεκτό το έργο, πέρα από τις οποιοσδήποτε πολιτικές αντιλήψεις, στη δεκάχρονη πορεία του. Το έργο αγάπησε η νεολαία μας που ξέρει να αναγνωρίζει τους ιερουργούς του έθνους και να προσέρχεται στο ναό όπου τελείται η "Λειτουργία" τους.

Σε μία τέτοια "Λειτουργία" 1500 ορειβάτες προσήλθαν στον Ταύγετο, όπου παίχτηκε η "Λειτουργία κάτω από την Ακρόπολη" του Νικηφόρου Βρεττάκου. Το βουνό, που το ύψος του το οφείλει και στην ποίηση του μεγάλου Λάκωνα ποιητή, τα σαράντα Σπαρτιάτοπούλα που αποτελούσαν τα μέλη του "Χορού" και του "Κόσμου", κυρίως το ίδιο το κείμενο και ο "Επίλογος" του έργου όπως διαβάστηκε από τον ίδιο,

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΠΟΥΔΕΣ ΤΟΥΣ

- Με εξαιρετική επιτυχία στις Πανελλαδικές Εξετάσεις η Λιάνα Αντώνη Κοκκολιά εισάγεται στο Οικονομικό Τμήμα Πανελ. Αθηνών (είναι κόρη της Τούλας Λοΐπου, γ. Παπασταύρου).

- Ο Ανδριανάκης Ευστάθιος του Γεωργίου έλαβε από τη Σχολή Τεχνολογικών Εφαρμογών Κοζάνης πτυχίο Ηλεκτρολόγου Μηχανικού (Τ.Ε.).

- Η Όλγα Χρ. Καμαλακίδη πήρε πτυχίο του Γαλλικού Τμήματος της Φιλοσοφικής Σχολής Παν. Αθηνών με άριστα και υποτροφία για να συνεχίσει για διδακτορικό δίπλωμα στο ίδιο Πανεπιστήμιο.

- Η Βαρβάρα Θεοδώρου Χάρακα εγγονή του αειμνήστου παπα-Χάρακα, πήρε πτυχίο Παιδαγωγικού Τμήματος Πανελ. Αθηνών.

ΤΑ 80 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΓΙΟΡΤΑΣΕ

ΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΓΓΟΝΙΑ ΚΑΙ ΔΙΣΕΓΓΟΝΑ Η ΕΥΘΥΜΙΑ ΔΗΜΑΠΟΥΛΟΚΕΦΑΛΟΥ

Ευτυχισμένη μάνα, γιαγιά και προγιαγιά είναι η Θεία-Θύμα, μια καλόκαρδη ευγενική Αραχοβίτισσα που γεννήθηκε στο χωριό στις 9 Μαΐου 1911 αλλά ζει από μικρό κοριτσάκι στην Αμερική. Η ίδια γράφει: "Η μάνα μου, η Μαριγώ Πρεκεζέ και η Καραβίδαίνα ή Διατζίκαινα ήταν αδελφές (Γκιποπούλες) και δεν είχαν αδελφό. Και εγώ απόκτησα δύο κόρες, με τη βοήθεια του Θεού μεγάλωσα τα παιδιά μου, τα πάντρεψα και τώρα όλοι μαζί εγγόνια και δισεγγονα μου έκαναν έκπληξη, κάλεσαν συγγενείς φίλους, κουμπάρους και πολλούς πατριώτες και γιορτάσαμε τα γενέθλιά μου. Ήταν 150 άτομα και περάσαμε πολύ όμορφα. Τους ευχαριστώ όλους! Να ζήσετε ειθα-Θύμα και να γιορτάσετε τα 100 χρόνια σου, πάντα με το γλυκό σου χαμόγελο!

ΤΙΜΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΣΤΟ ΒΑΣΣΑΡΑ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Η ΠΡΟΤΟΜΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Μνημόσυνο για τη συμπλήρωση 10 χρόνων από το θάνατο του Ιωάννη Θεοδωρακόπουλου τελέσθηκε στον Άγιο Γεώργιο Βασσαρά στις 19 Μαΐου 1991, στο οποίο χοροστάτησε ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ευστάθιος ιλασιούμενος από τον ιερέα του χωριού και τους ιερείς της Μονής Αγίων Αναργύρων. Στο Μνημόσυνο παραβρέθηκαν οι Αρχές του Νομού - Ακαδημαϊκοί - Δήμαρχοι - Κοινοτάρχες - συγγενείς, σύσσωμο το χωριό και αρκετοί ξένοι επισκέπτες. Μετά το Μνημόσυνο, έγιναν τα Αποκαλυπτήρια της προτομής του Θεοδωρακόπουλου από το Γ. Γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού Παν. Φωτέα, που στήθηκε και κοσμή την πλατεία του Βασσαρά, φιλοτεχνημένη από τον αειμνήστο γλύπτη Ακαδημαϊκό Βάσο Φαληρέα το 1971. Κατά την τελετή των αποκαλυπτηρίων μίλησαν, κατ' αρχήν οι Πρόεδροι της Κοινότητας κ. Τ. Μελέτης και του Επιμορφωτικού Συλλόγου κ. Παν. Φουρτούνης. Στη συνέχεια για την προσοπικότητα και το έργο του Θεοδωρακόπουλου, μίλησαν ο Γεν. Γραμ. της Ακαδ. Αθηνών κ. Μενέλαος Παλλάντιος και ο Αντιπρόεδρος της Ακαδημίας κ. Μιχαήλ Σακελλαρίου. Μετά το τέλος των αποκαλυπτηρίων ο Πρόεδρος της Κοινότητας δεξιώθηκε στο Κοινοτικό Κατάστημα τις Αρχές και τους επίσημους ενώ στο κοινό προσφέρθηκαν γλυκίσματα. Το Μνημόσυνο και το στήσιμο της προτομής που έγιναν με πρωτοβουλία του Κοινοτικού Συμβουλίου και του Επιμορφωτικού Συλλόγου "Δημόκριτος", στέφθηκαν με απόλυτη επιτυχία. Να σημειωθεί ότι οι παραπάνω εκδηλώσεις είχαν συνδυασθεί με διήμερο συμπόσιο που προηγήθηκε στην "Ελευθέρα Σχολή Φιλοσοφίας" "Ο ΠΛΗΘΩΝ" στη Μαγούλα Σπάρτης με θέμα: "Ελλάς και Ευρώπη" στην προοπτική του Ι. Ν. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, στο οποίο μίλησαν ή παραβρέθηκαν επιφανείς Έλληνες από το χώρο των Γραμμάτων και των Τεχνών.

Ιούνιος 1991
ΓΕΩΡΓΙΑ ΖΑΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΦΙΞΕΙΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΑΡΑΧΟΒΑ

Από ενωρίς άρχισαν κι εφέτος οι αφίξεις των ομογενών που έρχονται να απολαύσουν τις διακοπές τους στην Ελλάδα με τις ομορφιές της, τον ήλιο, τη θάλασσα, αλλά κυρίως με τα πλατάνια και τις δροσιές των χωριών μας.

- ΑΠΟ ΗΠΑ.

- Δήμος και Καλλιόπη Πρεκεζέ με τις κόρες τους Ιωάννα και Ειρήνη.
- Ο Λεωνίδας Θεοδωρακάκης με την αδελφή του Σταυρούλα Α. Δημήτρουλα και η ανηψιά τους Μαρία Μαθαίου - Δήμα.
- Ο Κώστας και η Πίτσα Καρύγιαννη.
- Ο Νίκος και η Κική Καπερώνη με την κόρη τους Τριαντάφυλλη.
- Η Ματούλα Σωτ. Βαστή.
- Ο Ανδρέας και η Χάιδω Βαστή με τα δύο παιδιά τους.
- Ο Ιωάννης Γ. Αρβανίτης με τα δυο παιδιά του.
- Ο Βασίλης και η Ευγενία Κάκαρη.
- Ο γιατρός Κώστας Μελαχούρης με τη Μαρία (γ. Βασ. Κάκαρη) και τα 4 παιδιά τους.
- Ο Πάνος και η Χριστούλα Χασάπη με την κόρη τους Ευστρατία, το γαμπρό τους και τα εγγόνια τους.
- Ο Παρασκευάς και η Ελένη Καλαντζή.
- Η Μαρία Μαθαίου Θεοδωρακάκη και η Αγγελική Κριτσέπη κόρη του Δημ. Θεοδωρακάκη.
- Ο Δήμος και η Κούλα Βλάχου.
- Ο Δημοσθένης και η Τούλα Πίτση.
- Η Ευστρατία Παπαμιχαήλ, κόρη του Κώστα Κολοβού.
- Η Σύβη Πάνου (Ανδρέα) Πουλοκέφαλου.
- Ο Τάκης Κουτσόγεωργας με την κόρη του.
- Η Ελένη Πανοπούλου (γ. Πάνου Μαχαίρα) με την κόρη της Τζίνα.
- Η Φρειδερίκη Πρεκεζέ με την ανηψία της Αθηνά Τζίμη Λεβέντη (κόρη της Τούλας Πρεκεζέ).
- Η Ελένη Παν. Γιαννοπούλου.
- Ο Πάνος Χασάπης με το γαμπρό του Γεώργιο Κρεμμύδα.
- Ο Γιάννης Καραντώνης με τη γυναίκα του και τα παιδιά τους.
- Ο Παναγιώτης Παρ. Πανούσης.
- Η Σταυρούλα Ανδρ. Δημήτρουλα.
- Η Γεωργία Γεωργ. Τράκα.
- Η Ντίνα Δ. Χονδρόπουλου (γ. Σεϊμένη).
- Ο Γεώργιος και η Κατίνα Χοντρού.
- Ο Νίκος Γ. Καπερώνης, οικογενειακός.

ΑΠΟ ΚΑΝΑΔΑ

- Ο Παντελής Διαμαντούρος, γραμματέας του Συλλόγου Αραχοβιτών Toronto με την Άρτεμη.
- Ο Χρήστος και η Ελένη Λάσσου.
- Τριήμερο προσκύνημα στο χωριό που γεννήθηκε έκανε η Κων/να Λοΐπου (γ. Κώστα Μένταλου) έπειτα από 70 χρόνια, αφού έφυγε το 1922 για τον Καναδά.
- Ο Γεώργιος και η Σοφία Κόκκινου.
- Η Κων/να χήρα Δημητρίου Δήμα.
- Ο Ιωάννης και η Βασιλική Καραβού.
- Ο Γιώργος και η Μαρία Θεοδωρακάκη.
- Ο Κυριάκος Γ. Θεοδωρακάκης.
- Η Γεωργία χήρα Δημητρίου Θεοδωρακάκη.
- Ο Νίκος και η Άννη Τσίγκου (γ. Κώστα Καραγιάννη).
- Ο Δήμος Παν. Διαμαντούρος.
- Ο Παναγιώτης και η Σταυρούλα Διαμαντούρου.
- Ο Λεωνίδας και η Δήμητρα Ιω. Διαμαντούρου.
- Η Άννα Γεωργ. Βελώνη.
- Η Παναγιώτα Χ. Θεοδωρακάκη με την κόρη της Γεωργία.
- Ο Γεώργιος και η Δημητρουλά Διαμαντούρου.
- Ο Βασίλης Γκάτζος, άνδρας της Ελένης Κ. Μαχαίρα.
- Η Μαρία Μύλλη (γ. Δημ. Θεοδωρακάκη).
- Η Ελένη Λάσσου - Μελεξέ.
- Ο Γεώργιος Ι. Σκίουρης με τη γυναίκα του Ναυσικά.
- Ο Σωτήρης Βαρλοκόστας με τη γυναίκα του Ντίνα και το γιό του Παναγιώτη.
- Ο Σωτήρης Δήμας με την κόρη του Μαρία.
- Η Ντίνα Δημσθ. Χονδρόπουλου.
- Η Ελένη Θεοτόκη Κολαντζιανού.
- Ο Γεώργιος Ν. Κολοβός.
- Ο Αθανάσιος και η Μαρία Λάσσου.
- Ο Δήμος και η Γεωργία Αρδάμη.

ΑΠΟ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

- Ο Νίκος Γουδές και η κόρη του Άντζελα.
- Ο Βαγγέλης Καρδαράς.
- Ο Γιάννης Δημ. Καπονικόλης.
- Ο Τέλης Ιω. Ζαφειράκος.
- Ο Τάκης Ε. Πουλοκέφαλος.
- Ο Κώστας και η Κατερίνη Ντάρμου.
- Ο Σπήλιος Πουλοκέφαλος.

ΑΠΟ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ

- Ο Γιώργος Μαϊμώνης με τη γυναίκα του και τα τρία παιδιά τους.
- Ο Βαγγέλης Μαϊμώνης με την κόρη του Μαργαρίτα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΟΧΩΝΗ

- Ο Άγγελος Ματάλας, οικογενειακός με τη γυναίκα του και τους δύο γιούς του (από Κένυα).
- Ο Χάρης Παπασταύρος με τη γυναίκα του και τα δυο παιδιά του (από Κογκό).
- Ο Φώτης Παπασταύρος με τη γυναίκα του και τα δυο παιδιά του (από Νιγηρία).
- Ο Σπύρος Βλάχος από Ταϊλάνδη.
- Ο Γιώργος Ρούπας οικογενειακός από Παρίσι.
- Ο Στέφανος Γεωρ. Λοΐπος από Αυστραλία.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΜΝΗΜΗΣ

- Η κ. Ντίνα Γ. Παπασταυρίδου και τα παιδιά της προσέφεραν 10.000 δρχ. στο Σύνδεσμο των Απανταχού Καρυατών Αθηνά το ποσό των 25.000 δρχ. εις μνήμην Γιάννη.

- Ο δάσκαλος Δήμος και η Ευαγγελία Κάκαρη κατέθεσαν απ' ευθείας στο Σύνδεσμο των Απανταχού Καρυατών Αθηνά το ποσό των 25.000 δρχ. εις μνήμην των γονέων τους: Θεοδώρου-Ευσταθίας, Κωνσταντίνου-Σπυριδούλας και του μεγάλου ευεργέτου της Επαρχίας μας Αθανασίου Ματάλα του Λακεδαιμόνιου.

- Ο γιατρός Πάνος Σ. Μαχαίρας εις μνήμην του αδελφού του Ανδρέα πρόσφερε 100 αντίτυπα του βιβλίου του "Οι Σύγχρονες Καρυές Λακωνίας" στην Κοινότητα Καρυών, στο Δημοτικό Σχολείο και στους Συλλόγους του χωριού και του εξωτερικού.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ**ΒΑΜΒΑΚΟΥ - ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1991**

Μικρή ήταν η προσέλευση παραθεριστών εφέτος στη δροσόλου-στη Βαμβακού. Ίσως το δροσερό καλοκαίρι δεν έδωσε πολλούς Αθηναίους προς τα βουνά. Στο τέλος του Ιουλίου άρχισε η άφιξη παραθεριστών, οι οποίοι κυρίως έρχονται για τις γιορτές του Αγίου Παντελεήμονα και Αγίας Παρασκευής, που γίνεται το καθιερωμένο πανηγύρι και συνήθως μένουν στο χωριό μέχρι της Παναγίας ή το τέλος Αυγούστου.

Από την παραμονή της Παναγίας όμως άρχισαν τα αστραπόβρο-ντα και έβρεχε σχεδόν καθημερινά, τόσο βάρυνε η ατμόσφαιρα, που πολλοί αναχώρησαν ενωρίτερα.

Λιγοστές και οι αφίξεις ομογενών στη Βαμβακού. Απ' ό,τι μάθαμε μόνο από Αυστραλία ήλθαν ο **Κυριάκος Κοντομπάσης** με τη μητέρα του, ο **Γεώργιος Μάρκος** με το γιο του και η **Παναγιώτα Σπ. Βελλέ-κη**.

Ο πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Βαμβακού ΝΕΑ ΖΩΗ με το ακόλουθο γράμμα του μας ενημερώνει για τις γιορτές του καλοκαιριού.

Αγαπητές ΚΑΡΥΕΣ

Και φέτος, όπως κάθε χρόνο, ο Πολιτιστικός Σύλλογος Βαμβα-κού ΝΕΑ ΖΩΗ διοργάνωσε τις εορταστικές εκδηλώσεις στις 26 και 27 Ιουλίου. Επιθυμία του Συλλόγου ήταν τις εορταστικές αυτές εκδη-λώσεις να τις διοργανώσουν οι ταβέρνες του χωριού μας με τη βοήθεια του Συλλόγου, αλλά οι ταβέρνες δεν δέχτηκαν. Το γλέντι είχε μεγάλη επιτυχία και σ' αυτό συνέβαλε το ότι οι ημέρες των εκδηλώ-σεων ήταν Παρασκευή και Σάββατο.

Σκοπός και επιθυμία του Συλλόγου μας είναι να συμβάλλουμε στη διατήρηση των πατροπαράδοτων εθίμων του χωριού μας, γι' αυτό όλα τα μέλη, αγόρια και κορίτσια προσπάθησαν με ευχαρίστηση και ζήλο να διοργανώσουν με τον καλύτερο τρόπο το πανηγύρι μας. Θέλουμε, δια των στήλων της εφημερίδας ΚΑΡΥΕΣ, να ευχαριστήσουμε όλους όσους συνέβαλαν στη διοργάνωση του πανηγυριού μας (Σύνδεσμο Απανταχού Βαμβακικών Αθήνας, Κοινοτικό Συμβούλιο και κατοίκους του χωριού μας).

Ιδιαίτερως ευχαριστούμε τον κ. **Παναγιώτη Βούρβουλη** και την κ. **Βαρβάρα Βελλέκη** για τα δώρα που προσέφεραν για τη λαχειοφόρο αγορά μας.

Επίσης ευχαριστούμε τον κ. **Παναγιώτη Ιω. Πρεδάρη** για τη δωρεά των τραπεζιών, καρεκλών, φούρνων, ταμειακής μηχανής και άλλων αντικειμένων στο Σύλλογό μας.

Όλους όσους μας τίμησαν με την παρουσία τους και τη συμμετο-χή τους στο γλέντι, ντόπιους και ξένους τους ευχαριστούμε θερμά.

Όσους δεν μπόρεσαν να παρευρεθούν και να γιορτάσουν μαζί μας, όπως πολλά μέλη του Συνδέσμου Απ. Β. Αθήνας, που αν και απόντες, νοερά ήταν μαζί μας και αυτούς τους ευχαριστούμε.

Με δεδομένες τις δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε στη διοργάνωση των εκδηλώσεων ζητάμε την κατανόηση όλων για τυχόν ελλείψεις.

Ευχόμαστε του χρόνου να είμαστε όλοι καλά και ο Σύλλογός μας θα σας περιμένει όλους στην αγαπημένη μας ΒΑΜΒΑΚΟΥ.

Εκ μέρους του Δ.Σ.
ο πρόεδρος
Ιωάννης Βελλέκης

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "Ο ΚΑΡΥΑΤΗΣ" ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΤΗΝ ΑΡΑΧΟΒΑ ΣΤΙΣ 3 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1991

Στα πλαίσια των αθλητικών, μορφωτικών και ψυχαγωγικών σκοπιών και δραστηριοτήτων που προβλέπει το καταστατικό του Α.Σ. "Ο ΚΑΡΥΑΤΗΣ", για πρώτη φορά ο Σύλλογός μας οργάνωσε εκδήλωση που τίμησε με την παρουσία του ο "Πολιτιστικός Σύλλογος Κροκεών".

Συγκεκριμένα στις 3 Αυγούστου, Σάββατο βράδυ, ο ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟ-ΓΟΣ ΚΡΟΚΕΩΝ μπροστά στη γημάτη κόσμο πλατεία του χωριού μας παρου-σίασε **δύο μουσικό, χορωδιακό και χορευτικό πρόγραμμα** από τα αντί-στοιχα τμήματά του. Αξίζει εδώ να σημειωθεί πως πέρα από την εξαιρετική εμφάνιση των παιδιών από τις Κροκεές και τα θερμά χειροκροτήματα του κόσμου, εντύπωση έκανε το ότι γνώριζαν και τους τοπικούς χορούς της Αράχοβας, χόρευαν μάλιστα το "Αμπέλι μου πλατύφυλλο". —Κρίμα που κάποια παλιότερη προσπάθεια για τη δημιουργία μόνιμου ντόπιου χορευτικού τμήματος για την προβολή των γνωστών τοπικών χορών, δεν είχε συνέχεια. — Η όμορφη, κατά γενική ομολογία, εκείνη βραδιά έκλεισε με φαγητό που πρόσφεραν οι ταβέρνες Κ. Παπασταύρου και Δ. Κουτσόγεωργα και χορό όπου έπαιζε το μουσικό συγκρότημα "ΚΑΡΥΑΤΕΣ".

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Α.Σ. "Ο ΚΑΡΥΑΤΗΣ" αποτελείται από τους: Πρόεδρο Θ. Μεντή, Αντιπρόεδρο Ν. Πανούση, Γεν. Γραμματέα Γ. Διαμαντούρο, Ειδ. Γραμματέα Β. Κούτρη, Ταμία Π. Μεντή και μέλη Θ. Ντάρμο, Θ. Σταθάκη, Αθ. Γιάννουκλα, Α. Τράκα είναι υποχρεωμένο μέσα από τις στήλες και αυτής της εφημερίδας, για μια ακόμη φορά, να ευχαριστήσει θερμά τον ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΡΟΚΕΩΝ που τίμησε το χωριό μας και να ευχηθεί: το παράδειγμά του να βρει μιμητές και στο δικό μας χώρο.

Θόδωρος Μεντής

Σημείωση εφημερίδας

Πόσο όμορφες είναι αυτές οι εκδηλώσεις των νέων και πραγματι-κά αξιόπαινη η προσπάθεια των μεγάλων όταν τους καθοδηγούν και τους εντάσσουν σε σωστές αθλητικές, χορευτικές, μουσικές και ψυ-χαγωγικές ομάδες.

ΒΑΡΒΙΤΣΑ**Το μπαλκόνι του Πάρνωνα**

Η Βαρβίτσα με το ωραίο αγνάντι της προς τον Ταύγετο είχε και εφέτος τους πιστούς παραθεριστές της. Η πλατεία της κάθε βράδυ γέμιζε από ντόπιους και περαστικούς. Καθώς ο δρόμος είναι άσφαλ-τος πολλές παρέες από την Αράχοβα έρχονταν στη Βαρβίτσα.

Της Παναγίας το γλέντι ήταν ζήμερο αλλά έχει πια καθιερωθεί και αρχίζει από την παραμονή (ίσως για όσους δε νηστεύουν) και ακολούθησαν άλλες δύο ωραίες βραδιές για "νηστεύσαντες και μη νηστεύσαντες".

Η ορχήστρα "Μπαρπιτσιώτες" ήταν στις δόξες της με πολύ ωραία απόδοση. Οι βροχές απειλούσαν να χαλάσουν τα γλέντια αλλά τα αστραπόβροντα και οι καταιγίδες έφετταν τις θερμές ώρες της ημέρας και το βράδυ ξαστέρωνε. Ευτυχώς.

Οι ταβέρνες και τα καφενεία εξυπηρέτησαν πολύ ωραία τον κόσμο που έρχεται ταχτικά να απολαύσει "Μπαρπιτσιώτικο" γλέ-ντι.

Αρκετοί ομογενείς ήλθαν εφέτος, όπως μας πληροφορήσε ο γραμματέας κ. Κανέλλιας.

Από Καναδά ήλθαν ο Σπύρος Βλήπτας, ο Σαράντος Βάθης, Νίκος Ματθαίος και Βουλούκου Δημήτρα. Από ΗΠΑ οι οικογένειες Τσιούτσου Αναγνωστόπουλου, Ματθαίου Θεοδ., Φουντάς Σωτή-ρης, Κοντογεώργης Αναστ., Καναρά Αθανασία, Πατσαλός Ν. Πέ-τρος, Ματθαίος Ηλίας και Στράτης, Πατσαλός Πέτρος του Ηλ.

Κατά τα άλλα όλα κυλάνε ήσυχα και κανονικά στο όμορφο ορεινό χωριό του Πάρνωνα.

ΚΑΤΣΕ ΠΑΙΔΑΚΙ ΜΟΥ ΣΤΟ ΜΑΝΤΡΙ ΜΑΣ — ΤΙ ΤΟ ΘΕΛΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ;

Στα 1912 πήγαινα στην τρίτη τάξη του Δημοτικού Σχολείου. Στην Αράχοβα, είχαμε τότε δύο δασκάλους: τους αείμητους Αριστείδη Ματάλα και Παρασκευά Λεβέντη.

Ο πατέρας μου ήθελε να μένουμε όλη η οικογένεια μαζί του στο μαντρί και όχι στο σπίτι του χωριού, για να τον βοηθάμε στις τσοπαναρείες δουλειές.

Κάθε πρωί ξεκίναγα για το σχολείο και ερχόμουνα περικοπά για να κερδίζω δρόμο, αφού η απόσταση από τη δημοσιά ήταν 5-6 χιλιόμετρα.

Η αδερφή μου με έφερε μέχρι τη "Σκάλα" και μου έδινε θάρρος.

— 'Αειντε, καμάρι μου, είδες ο μπαρμπα Θανάσης (Ματάλας) έμαθε γράμματα και έγινε μεγάλος άνθρωπος. Αντίθετα ο πατέρας μου "κάτσε χάμου, παιδάκι μου, τί τα θέλεις τα γράμματα, καλύτερα τσοπανόπουλο". Μια ημέρα, θυμάμαι, έπιασε χιονόνερο. Έκοιφα δρόμο από το "Κοτρωνάκι του Ντάριου" και πήγα σχολείο. Με βλέπει ο δάσκαλος, ο μπαρμπα Αριστείδης Ματάλας που ήμουνα μούσκεμα και με φωνάζει.

— Έλα εδώ, βρε, πήγαινε στη θεία σου Αφροδίτη (τη γυναίκα του) να πυρωθείς και να στεγνώσεις γιατί θα αρρωστήσεις.

Πήγα στο σπίτι του· μόλις με είδε η θεία-Αφροδίτη —χρυσή γυναίκα— με άλλαξε μου στέγνωσε τα τσοπανάκια και τα τσοπανόχ-κια μου, μου έβρασε δυο αυγά, έφαγα και ζεστάθηκα στο τζάκι.

Σχόλασε ο δάσκαλος, ήρθε στο σπίτι του.

— Αφροδίτη, έφαγε το παιδί; Είσαι καλά, βρε;

Σήκω τώρα να φύγεις για το μαντρί διότι θα ξαναπιάσει βροχή. Και να ειπείς εις αυτόν τον άθλιον τον πατέρα σου να σε ντύνει καλά και να μη σ' εμποδίζει από το σχολείο.

Την άλλη χρονιά είχα δάσκαλο στο Λεβέντη. Μια ημέρα που με βρήκε αδιάβαστο, μου άστραψε δυο χαστούκια και πήγα στο μαντρί κλαίγοντας. Ο πατέρας μου βρήκε την ευκαιρία.

— Τα βλέπεις που στα λέω 'γώ; Τί το θέλεις το σχολείο; Κάτσε, παιδάκι μου, στο μαντρί μας.

Από τότε δεν ξαναπήγα στο σχολείο.

Ο μπαρμπα Αριστείδης όποτε έβλεπε τον πατέρα μου τον μάλω-νε:

— Ντροπή σου, βρε άθλιε, να κρατείς το παιδί σου μακράν του σχολείου και να το καταδικάζεις εις την αμάθειαν.

Αλλά ο πατέρας μου... εις το μαντρί!

Διήγηση μπαρμπα Ποτή Γουδέ Καρυές 1990

ΕΝ ΕΣΩΒΡΑΚΙΟΝ ΜΟΙ ΑΠΕΜΕΙΝΕΝ...

Ο αείμηστος δάσκαλος Αρι-στείδης Ματάλας υπήρξε μια εξέ-χουσα φυσιογνωμία του χωριού. Με τον αέριο χαρακτήρα του, την έμ-φυτη καλοσύνη του, την ευγένεια και τη μόρφωσή του άφησε άριστες αναμνήσεις στους μαθητές και σε όλους τους συγχωριανούς του.

Μιλούσε σε άπταιστη καθα-ρεύουσα - αρχαϊζουσα και πολλές εκφράσεις του, έχουν μείνει αξεχά-στες.

Όταν κήκε το χωριό από τους

Γερμανούς έμεινε με τα ρούχα που φορούσε, γι' αυτό η γυναίκα του, η θεία Αφροδίτη, του έπλενε το βρά-δυ τα εσώρουχά του, για να στε-γνώσουν τη νύχτα και να τα φορέσει το πρωί.

Κάποιος όμως, μια νύχτα, του έκλεψε το σώβρακό του και το πρώο λυπημένος ο μπαρμπα Αριστείδης είπε επιγραμματικά: "Εν εσωβρά-κιον μοι απέμεινε και εκείνο μοι εκλάπη".

ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΑΧΟΒΑΣ

Λιγοστός ήταν ο κόσμος που ήλθε τον Ιούλιο στο χωριό για παραθέρισμα αλλά στο διήμερο των πανηγυριών Αγίας Παρα-σκευής και Αγίου Παντελεήμονα, κατά παράδοση, συγκεντρώνο-νται πολλοί Αραχοβίτες, οι οποίοι αφήνουν δουλειές και υπο-χρεώσεις για να έλθουν στο χωριό να γιορτάσουν τη μνήμη των αγίων.

Είναι τόσο οι Παρασκευάδες και Παρασκευές (Τσεβάδες και Τσεβές) που γιορτάζουν, ώστε μπορεί να ειπεί κανείς ότι γιορτά-ζει όλο το χωριό (αντίθετα λιγοστοί είναι οι Παντελήδες).

Τον Αύγουστο, άνοιξαν όλα τα σπίτια και μπορούμε να ειπού-με ότι την παραμονή της Παναγίας ήλθαν σχεδόν όλοι για να γιορτάσουν τη μεγάλη γιορτή στο χωριό, αλλά κοινή ήταν η διαπίστωση ότι ο κόσμος ήταν σαφώς λιγότερος από πέρσι.

Τα γλέντια και τις δύο ή μάλλον τρεις ημέρες 26-27-28 Ιουλίου ήταν ζωηρά, γιατί τα βράδια έρχονται πολλοί ξένοι από Σπάρτη κ.τ.λ. για να γλεντήσουν, με αποτέλεσμα να μη μπορούν να εξυπηρετηθούν από τις ταβέρνες.

Κακή εντύπωση προκαλεί το δάπεδο της πλατείας του Αγίου Ανδρέα, στην οποία το τσιμέντο είναι γεμάτο λακούβες που τλαιπωρούν τους χορευτές. Ο πρόεδρος της Κοινότητας, μας είπε ότι υπάρχει πρόγραμμα διαμόρφωσης και πλακόστρωσης της πλατείας. Ευτυχώς!

Πρόβλημα εξακολουθεί να αποτελεί το νερό που κοβόταν συνεχώς και όλοι περιμένουν με αγωνία τη νέα γεώτρηση.

Ένα άλλο θέμα συζητιόταν από πέρσι και εμφανίστηκε και φέτος με το σηματοστολισμό των εκκλησιών με πολύχρωμες τρίγωνες σημαϊούλες διαφόρων κρατών. Δεν ξέρω αν αντιπρο-σωπεύονται όλα τα κράτη, αλλά 'Αγγλοι - Γάλλοι - Πορτογάλλοι (που λείει ο Καραγκιόζης) θα βρουν τις σημαίες τους αν έρθουν στις εκκλησίες μας που γιορτάζουν.

Αλήθεια σε ποιόν αρέσουν αυτά τα διακοσμητικά στοιχεία που θυμίζουν τσίρκο ή το πανηγύρι της Τεγέας;

Δεν θέλουν άλλα στολίδια οι εκκλησίες εκτός από άνθη σε βάζα, σε στεφάνια και σε γλάστρες και έξω υπάρχουν τα υπέροχα πλατάνια της Παναγίας και τα πεύκα της Αγίας Παρασκευής.

ΒΑΦΤΙΣΙΑ ΚΑΙ ΓΛΕΝΤΙ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ

Βαφτίσια στην Παναγία και γλέντι κάτω από τα πλατάνια έγινε στις 25 Αυγούστου. Ο **Φίλιππος Π. Πουλοκέφαλος** και η γυναίκα του βάφτισαν το χαριτωμένο κοριτσάκι τους και το ονόμασαν **Γεωργία Ελισσάβετ. Νονοί ήταν ο Γιώργος και η Βιβή Κ. Κερχουλά.** Τα ψητά αρνιά στις σούβλες και όλη η περιποίηση που είχε αναλάβει η ταβέρνα Παπασταύρου ήταν άψογη και παρ' όλους τους φόβους για βροχή όλα ήταν θαυμάσια: η ορχήστρα "Καρυάτες", τα φαγητά, οι διπλες, και το ζωηρό γλέντι που έγινε από Αραχοβίτες, Βουτιανίτες, και Πειραιώτες.

Να ζήσει η νεοφώτιστη!

ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΓΑΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΑΧΟΒΑ

Ένα νέο σπιτικό άνοιξε στην Αράχοβα και αυτό χαιρετίζεται με ενθουσιασμό, αφού ένας εκλεκτός νέος του χωριού δεν το εγκατέλειψε για να ζήσει αλλού, αλλά θα προσθέσει μια οικογέν-εια στον μόνιμο πληθυσμό που διαρκώς ελαττώνεται. Γαμπρός ο **Κώστας Α. Παπασταύρος** και νύφη η **Αγγελική Δ. Ανδριανάκη.**

Ο γάμος παραδοσιακός με τα καλέσματα του κουμπάρου (**Κώστας Δ. Κουτσόγεωργας**) με τα προικιά της νύφης που πέρα-σαν από τους δρόμους του χωριού με κλαρίνα, με το στρώσιμο του κρεβατιού και τέλος με το παραδοσιακό Αραχοβίτικο γλέντι στην πλατεία, που κράτησε μέχρι το πρωί.

Να ζήσουν!

Τιμητική διάκριση σε ομογενή Αραχοβίτη

Με το βραβείο του "άριστη υπαλλήλου" (outstanding Employee) της χρονιάς (1991) τιμήθηκε πρόσφατα σε ειδική τελετή στο Σίτι Χολ, ο Ελληνοαμερικανός πολιτικός μηχανικός κ. **Τάσος Αθανάσιος**, επιθεωρητής κυκλοφοριακών μελετών του τμήματος Τροχαίας της πόλης της Νέας Υόρκης. Ο τιμώμενος είναι απόφοιτος του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και του Μπρούκλιν Πολιτεχνικ Παινίβερσντι: "Τα πρώτα μου ελληνικά και καλά γράμματα τα έμαθα στο Δημοτικό σχολείο "Κορρή" των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στο Σικάγο". Στη φωτογραφία: Ο "κομίσηνερ" του τμήματος τροχαίας της Ν. Υόρκης κ. Λούτσιους Ρίτσιου απονέμει την τιμητική πλακέτα στον κ. Τάσο Αθανάσιο (δεξιά).

ΤΑΠΗΤΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΑΛΙΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ γ. ΠΡΕΚΕΖΕ**ΕΚΘΕΣΗ ΤΑΠΗΤΩΝ «ΧΡΗΣΤΟΣ & ΑΛΙΚΗ ΑΛΕΞΙΟΥ» Ο.Ε.****ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑΣ 35α - ΠΕΙΡΑΙΑΣ**

Στο κατάστημά μας θα βρείτε μεγάλη ποικιλία από μον-τέρνα και κλασικά χαλιά, μοκέτες, σετ κρεβατοκάμαρας, διαδρόμους, παπλώματα, παπλωματοθήκες, σεντόνια κλπ. σε απίστευτα χαμηλές τιμές.

Στους πελάτες του Ταπητοκαθαριστήριου θα γίνεται έκ-πτωση 15%.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 4124.919 & 4131.484

ΦΩΤΟ - ΟΠΤΙΚΑ**Κ. & Υ. Ορφανου**

ΣΚΕΛΕΤΑ εκλεκτες ποιότητες
ΓΥΑΛΙΑ ΗΛΙΟΥ μοντερνα σχεδια
ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ punktal
ZEISS RODENSTOCK
ακριβης εκτελεση συνταγων
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 3 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 3249-381

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΠΙΤΣΙΟΣ ΕΦΥΓΕ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

Σύσσωμο το χωριό αποχαιρέτησε στις 16 Αυγούστου έναν άξιο Αραχοβίτη, που αφιέρωσε τη ζωή του γράφοντας με αγάπη όλα όσα μπορούσε να αποθανάτισει στο χαρτί για την αγαπημένη του γενετήρα και όχι μόνο γι' αυτήν.

Αφιέρωμα στη ζωή και το έργο του θα κάμουν οι ΚΑΡΥΕΣ στο επόμενο φύλλο. Προσωπικά τον ευχαριστώ γιατί τα βιβλία του είναι ανε-

ξάνητες πηγές για την εφημερίδα.

Το "Ημερολόγιο της Κατοχής" που δημοσιεύεται σε συνέχειες (μέρος από το βιβλίο του "Καρυές") ζωντανεύει με συγκλονιστικό τρόπο τα φοβερά δεινοπαθήματα του χωριού μέσα με τη μέρα, ώρα με την ώρα.

Ο ίδιος κάθε φορά που λάβαινε την εφημερίδα μου τηλεφωνούσε για να με συγχαρεί και να με διαβεβαιώσει πάλι και πάλι ότι όλα τα βιβλία του είναι στη διάθεση της εφημερίδας.

Πριν αφήσουμε τους άλλους να μιλήσουν για τη ζωή και το έργο του (ήδη τον αποχαιρέτησαν εκ μέρους του Συνδέσμου των Απανταχού Καρυατών ο καθηγητής κ. Κων. Κοψιαύτης και ο γιατρός Βασ. Πρεκεζές), επέλεξα για να διαβάσουν οι αναγνώστες μας τον πρόλογο από το βιβλίο του "Οι Καρυές" και θα νιώσουν ότι ο Κώστας Πίτσιος μιλάει απ' ευθείας στην καρδιά τους.

Εξαιρετική ήταν πάντα η αγάπη μου προς την ιδιαίτερη πατρίδα μου την Αράχοβα. Παιδί, γνώρισα χειροπιαστές τις ομορφιές της τρέχοντας στις βαθύσκοιες ρεματιές και τα γραφικά βουνά της. Μεγάλος, νοσταλγούσα τον περίπατο της Αγια-Παρασκευής και τις εορταστικές συγκεντρώσεις της. Μα, όταν ύστερα από τον Ελληνοϊταλικό πόλεμο 1940-41, σ' όλα τα δύστυχα χρόνια της πρόσφατης Κατοχής, έζησα την αγωνία της και είδα με τα μάτια μου την ανείπωτη αιμορραγία της σε ανθρώπινους — τόσο προσφυλεις — ψυχές και την αφάνταστη καταστροφή της σε υλικά αγαθά, γοργότερος έγινε γι' αυτήν ο παλμός της στοργής μου και γέννησε μέσα μου ακατανίκητη την επιθυμία να της φανερώσω μ' έναν τρόπο την αγάπη μου, να της δώσω απ' την ψυχή μου αυτό που της ανήκει.

Μνημείο λοιπόν, δείγμα δηλαδή της στοργής μου προς την ιδιαίτερη πατρίδα μου την Αράχοβα, είναι το βιβλίο τούτο. Γι' αυτό και δεν έχει αξιώσεις. Μάζεψα ως τόσο με υπομονή όλες τις μαρτυρίες και μελέτησα με επιμέλεια όλες τις πηγές της ζωής τους στο βιβλίο αυτό. Ξέρω πως θα έχει ελλείψεις. Άλλοι ικανότεροι από μένα θα μπορούσαν ίσως να τις συμπληρώσουν. Θα τους ευγνωμονώ, ως Αραχοβίτες, γι' αυτά.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Το Δεινόν του Θρήνου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από το προηγούμενο

Υστερα από το τρομερό πρωινό, το θλιβερό απόγευμα, το δεινόν του Θρήνου. Σφιγμένη όλων η ψυχή από τη θλίψη για το χαμό ή από την αγωνία για την τύχη κάποιου δικού τους. Άρχισε το ψάξιμο και το κάλεσμα. Αντηχούσαν οι ρεματιές και τα ρουμάνια απ' τις φωνές και τους θρήνους. Νά, εκεί ένας σκοτωμένος: Ήρηνολόγημα σπαραχτικό. Πάνω στα υψώματα φωνές: Έφυγαν οι Γερμανοί! Ελάτε! Μέσα στα σπίτια κατάρες και βρισιές, θρήνοι και ξεφωνητά.

Κατά το δεινόν είχαν εξακριβωθεί πια οι απώλειες σε ανθρώπους. Όσοι ήταν σε κρυψώνες βγήκαν, όσοι ήταν έξω στα χωράφια γύρισαν, όσοι είχαν καταφύγει σε άλλα χωριά γύρισαν ή έστειλαν μήνυμα.

Κατά τις 4 και μισή μεταφέρθηκαν οι νεκροί στην Εκκλησία, οι επτά στην Αγια-Παρασκευή και οι δύο στον Αγ. Αντρέα. Πρώτα έγινε η κηδεία των δύο που ήταν απ' τον Απόαν Μαχαλά, του Κελεσιόδη και του Λεβεντάκη. Τους έθαψαν στο Νεκροταφείο του Αγιο-Νικόλα. Αμέσως ύστερα έγινε η κηδεία των άλλων στην Αγια-Παρασκευή. Το κλάμα και το μοιρολόγημα είναι αδύνατο να περιγραφεί. Έτσι το ηλιοβασιλέμα της καταραμένης εκείνης μέρας είχε σαβανώσει τα εννιά κορμιά, που σκέπασε για πάντα το Αραχοβίτικο χώμα.

Μετά τρεις μέρες (Τετάρτη 22 του Σεπτεμβρίου) μεταφέρθηκε από τον Αγιο-Νικόλα της Κυνουρίας και ο νεκρός του παλικαριού, Πάνου Πίτσιου. Την ίδια μέρα μέσα σε ατμόσφαιρα σπαρακτική έγινε η κηδεία του, που την παρακολούθησε όλο το χωριό. Θάφτηκε κι αυτός στην Αγια-Παρασκευή κοντά στους άλλους.

Τρεις μέρες αργότερα πέθανε από τα τραύματά του και το άλλο παλικάρι ο 18χρονίτης Κοσμάς Λάσσοσ. Στην κηδεία του όλο το χωριό. Τον έθαψαν στο Νεκροταφείο του Αγιο-Νικόλα.

Η τύχη των ομήρων

Πήραν, όπως είδαμε, φεύγοντας οι Γερμανοί 31 Αραχοβίτες στη Σπάρτη. Τους 10 τους άφησαν ελεύθερους, είδαμε γιατί. Τους άλλους 21 τους έστειλαν στην Αθήνα στις φυλακές Αβέρωφ. Απ' αυτούς οι 6 αφέθηκαν ελεύθεροι μετά λίγες μέρες στην Αθήνα. Τον ένα, τον Κώστα Θεοδωρακάκη, τον έστειλαν στη Γερμανία σε στρατόπεδο υποχρεωτικής εργασίας γύρισε από κει μετά την κατάρρευση της Γερμανικής. Τους άλλους 13 τους έστειλαν στη Θεσσαλονίκη και τους έκλεισαν στο Στρατόπεδο «Πάουλο Μελά». Αντίκρυζαν εκεί κάθε μέρα τον κίνδυνο του δι' απαγχονισμού θανάτου. Αφέθηκαν όμως κι αυτοί ελεύθεροι το Μάρτη του 1944. Τα ονόματά τους είναι: 1) Αναστ. Θ. Διατζίκης, 2) Γιώργης Κ. Πανούσης, 3) Γιώργης Ο. Πανούσης, 4) Λεωνίδας Θεοδωρακάκης, 5) Αντρέας Ν. Θεοδωρακάκης, 6) Σαράντος Στ. Μαχαιράς, 7) Δημ. Π. Γεωργιόπουλος, 8) Κώστας Γ. Κερχουλάς, 9) Ηλίας Φ. Παπαμιχαήλ, 10) Γιώργης Π. Μαυριάς, 11) Οδυσσεύς Ι. Αρφάνης, 12) Γιώργης Ι. Καραγιάννης και 13) Αντρέας Π. Ντάρμος.

Ξεχωριστά από όλους τους άλλους είχαν πάρει οι Γερμανοί και τον Κώστα Δ. Καπερώνη, που τον είχαν πιάσει πρώι την απείθεια κείνη μέρα με κυνηγητικό όπλο. Τον είχαν κλείσει φυλακή στην Αθήνα. Βγήκε κατά την Απελευθέρωση όταν έφυγαν οι Γερμανοί και ξαναγύρισε μετά 4-5 ημέρες στην Αράχοβα.

Συνεχίζεται

ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Συνέχεια από τα προηγούμενα

Όταν στις 30 Ιουνίου 1973 αποφυλακίστηκε ήταν αποστεωμένος είχε χάσει 26 κιλά από το βάρος του, και είχε ακατάσχετη αιμορραγία στον πρωκτό από τους βασανισμούς. Πιστεύω δε πως τον αποφυλάκισαν τόσο πρόωρα για να μην πεθάνει εκεί και τους δημιουργήσει ζήτημα. Χειρουργήθηκε πάραυτα από τον Υψηλήτη κ. Γεωργούλη (Αύγουστος 1973).

1973: Οκτώβρης

Διανύει τώρα τον έκτο χρόνο σπουδών, αλλά με τις κρατήσεις στο ΕΑΤ-ΕΣΑ και Ασφάλεια, έχει χάσει τις εξεταστικές περιόδους του 5ου χρόνου. Χρωστάει δηλαδή όλα τα μαθήματα 5ου, και τα τρίμηνά του. Κάνει τώρα τρίμηνο χειρουργικής στο Πολιτικό Νοσοκομείο στην ομάδα του Χειρουργού κ. Ρήγα.

Στην πρώτη μέρα της **θυσίας** του Πολυτεχνείου 16/11/73 τον παρεκάλεσα να μη πάει θάταν αυτοκτονία του είπα. Μου λέει: "Το ξέρω θα μου τη φυτεύσουν εν ψυχρώ αν πάω μέρα. Θα πάω το βράδυ". Τρυγούριζε όλη τη μέρα όρθιος και τηλεφωνούσε διαρκώς. Δεν έφαγε ούτε πλάγιασε. Όταν αργά τη νύκτα άρχισαν να κατεβαίνουν τα **τανκς** από το Γουδί πελιδνός και καταρρακωμένος μου λέει: "Κοίτα, μάνα μου, το χάλι μας, Έλληνες πάνε να χτυπήσουν Έλληνες. Λοιπόν φεύγω δεν ξέρω πότε θάρθω". Κρεμάστηκε στο λαμό του, τούπα πως ήταν ακόμη άρρωστος και αδύνατος. Η απάντησή του ήταν: "Κλαις μωρέ; Θεε να ντρέπομαι για σένα, σαν κουτουγουναϊκούλα του κουμ καν σκέπτεσαι;" Μετά πήρε ένα σάκο που είχε γεμίσει με ό, τι υγειονομικό υλικό βρισκόταν στο σπίτι μας και χάθηκε μέσ' τη νύκτα.

Από την Παρασκευή νύχτα πούφυγε γύρισε την Κυριακή βράδυ, κοιμήθηκε ντυμένος, και ξημερώματα είπε στη μητέρα μου που φύλαγε καραούλι για να του δώσει λίγο γάλα να πιει, πως είχαν πολλά τραυματισμένα παιδιά πούχαν ανάγκη φροντίδας άμεσης.

Μετά από τα γεγονότα του Πολυτεχνείου συνεχίζει να μελετά εντατικά αλλά είναι αδύνατον να βγάλει όλα τα μαθήματα που χρωστούσε στην Ιατρική διότι εκτός από τα τρίμηνά του είχε μελέτη φοβερή, στη Φυσική, Χημεία και Μαθηματικά για την υποτροφία του.

1974-1975:

Μέσα σ' αυτό το χρόνο πρέπει να καλυφθούν όλα. Μαθήματα 2 χρόνων, διαγωνισμός μεταπτυχιακός και πτυχίο Ιατρικής. Δίνει στις 18 Γενάρη 1975 το διαγινισμό G.R.E. στη Φυσική, και μετά αρχίζει να μελετάει όλα όσα χρώσταγε στην Ιατρική.

Τέλη Μαρτίου έρχονται τ' αποτελέσματα του διαγωνισμού από την Αμερική. Τον έχουν δεχτεί πολλά και καλά Πανεπιστήμια και τελικά αποφασίζει να πάει στο University of Chicago διότι όπως έλεγε είχε άριστο κλάδο Φυσικής. Τον δέχτηκαν και εκεί με πλήρη υποτροφία, και τα μαθήματα αρχίζουν στις 27 Σεπτεμβρίου 1975.

Ο Ανδρέας έδωσε όλα τα μαθήματα στο δίμηνο Ιουλίου Αυγούστου 1975, πήρε αναβολή από την Στρατολογία και τον συνόδευσε ο Κοσμήτωρ του κ. Σκαλκέας για να ορκιστεί. Ο Φυτράκης απόρησε και είπε: "Μα θα ορκίσω ένα πτυχιούχο μόνο;" Και τότε ο κ. Σκαλκέας απήντησε τα εξής: "Είναι ένας άλλος σαν αυτόν στο Πανεπιστήμιο". Τα υπόλοιπα πήγαν κανονικά, πήγε στο Πανεπιστήμιο του CHICAGO πήρε το MASTER στη Φυσική, συνέχισε να μελετάει για το DOCTORAT, δουλεύοντας συγχρόνως σε εργαστήριο έρευνας στο κλάδο της Φυσικής πάντοτε.

Γεμάτος όνειρα, σχέδια για το μέλλον, συνέχισε έτσι μέχρι τον Ιούλιο 1980. Και, ξαφνικά, το βράδυ της 14ης Ιουλίου (μέρα συμβολική που μς θυμίζει τη θυσία του Γαλλικού λαού για τη λευτεριά του), χάθηκε για πάντα. Κολυμπώντας με συμφοιτητές του στη λίμνη του CHICAGO έπαθε ανακοπή της καρδιάς του. "Θα πρέπει να είχε πάθει σοβαρή ζημιά η καρδιά του από τα βασανιστήρια στο ΕΑΤ-ΕΣΑ", θα πουν αργότερα καρδιολόγο φίλοι μας.

Η ταφή του στο πρώτο Νεκροταφείο Αθηνών είχε τραγική μεγαλοπρέπεια. Σείστηκε ο τόπος από χειροκροτήματα. Κλαίγαν και χειροκροτούσαν συγχρόνως οι φίλοι του, και του υποσχέθηκαν "θα μείνει Ανδρέα αθάνατος για μας, ασύγκριτο πρότυπο γνώσης, λεβεντιάς, και ανθρωπιάς πάνω απ' όλα.

Ευχαριστούμε, ευχαριστούμε μ' όλη μας τη καρδιά, εγώ, τα παιδιά μου και το παιδί του, όλους όσους στάθηκαν πλάι μας και έζησαν την κατάρα της μοίρας μας, το χαμό του, που σημάδεψε για πάντα τη ζωή μας.

Τελευταίο

**Η Μάνα του
Ντίνια Παπασταυριδού**

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Π. Φάληρο 10-7-91

Αγαπητή Αννίτα

Επίτρεψέ μου να σ' ευχαριστήσω εκ μέρους όλης της οικογένειάς μου για τα τόσο καλά λόγια με τα οποία εκφράστηκε για το ήθος και το έργο του αποβιώσαντες - αγαπημένου - πατέρα στο άρθρο σου ο "Τελευταίος μιλωνάς του Πάρωννα".

Σ' ευχαριστώ δε γιατί η εφημερίδα σου με τα ποικίλα θέματά της, του κράτησε "πραγματική" συντροφιά στο μακροχρόνιο Γολγοθά σου...

Σ' ευχαριστώ ακόμα γιατί η εφημερίδα σου — η εφημερίδα του χωριού μας που λεμε στο σπίτι — στάθηκε η αφορμή να γίνουν διάφορες συζητήσεις και να πληροφορηθώ για πράγματα, πρόσωπα, τα οποία ελάχιστα ή καθόλου γνώριζα...

Εύχομαι να είσαι πάντα καλά ώστε το δύσκολο έργο που ξεκίνησες να το συνεχίσεις με το ίδιο πατριωτικό ενδιαφέρον και αγάπη, διότι για μας τους κατοίκους του Πάρωννα (Δήμου Οινόυντος) αλλά και τους ομογενείς του εξωτερικού, είναι ένας πνευματικός σύνδεσμος απαραίτητος και πολύτιμος για την εποχή που ζούμε και σ' ευχαριστούμε.

**Με εκτίμηση
Ευαγγελία Κοψιαύτη Γκιώνη**

**PHILANTHROPICAL ASSOCIATION VAMVAKITON
LAKONIAS NSW "Η VAMVAKOU"**

Κυρία Αννίτα

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου μας θα ήθελα να σας συγχαρώ για την θαυμάσια εργασία σας, και να σας διαβεβαιώ τις ευχές και χαιρετίσματα όλων των πατριωτών από το μακρινό Σύνδεν Αυστραλίας. Αρκεί μόνο να σας πω ότι η χαρά μας είναι μεγάλη όταν λαβαίνουμε την υπέροχη εφημερίδα σας. Είναι ιδιαίτερη η χαρά μας όταν έχετε κάποιο άρθρο για την αγαπημένη μας Βαμβακού.

Σας παρακαλούμε όπως λάβετε την συνδρομή μας για τον τρεχούμενο χρόνο και πληρωμή για δυο ακόμα έτη.

Μερικά μόνο λόγια για τον Σύλλογό μας. Ο πρώτος και κύριος σκοπός μας είναι φιλανθρωπικός και έπειτα πολιτιστικός. Οι ενέργειές μας συγκεντρώνονται στα μέλη του Συλλόγου μας και πατριώτες, φιλανθρωπικούς οργανισμούς της Αυστραλίας. Έπειτα, έχουμε κάνει εράνους, δωρεές και συνειστάσεις προς όφελος ορισμένων πατριωτών, οργανισμών και Συλλόγων της Ελλάδας. Χωρίς να επιμένουμε στις αυτοπροβολές θα ήθελα να τονίσω ότι ο Σύλλογός μας είναι σχετικά μικρός αλλά όταν πρόκειται για κάποιο έργο που θεωρείται σπουδαίο ή συμμετοχή των μελών και των φίλων της παροικίας μας ποτέ δεν μας απογοητεύει.

Το Δ.Σ. αποτελούν οι εξής:

Γ. Γεωργουλόπουλος, Πρόεδρος

Γ. Καστανιάς, Αντιπρόεδρος

Β. Σκούφη, Γραμματέας

Α. Βελδέκης, Ταμίας

Π. Νταλλιάνης, Χ. Νταλλιάνης, Δ. Βελδέκης, Χ. Κοντοβάσσης, Γ. Κοντοβάσσης, Α. Νικολακόπουλος, Κ. Νεφέρης μέλη.

Με πολλή εκτίμηση

Γεώργιος Γεωργουλόπουλος

Αγαπητέ κ. Γεωργουλόπουλε

Σας ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια και τις συνδρομές σας. Εύχομαι καλή επιτυχία στους σκοπούς του Συνδέσμου σας και συγχαρητήρια για την εκλογή σας, προσωπικά καθώς και όλου του Διοικητικού Συμβουλίου. Ευχαριστώ ως δημοσιεύω τις δραστηριότητές σας και ό, τι εσείς νομίζετε, γιατί πιστεύω ότι όλοι οι πατριωτικοί σύλλογοι επιτελούν ένα έργο, το οποίο ενδιαφέρει όλους τους συμπατριώτες. Αν θέλετε, στείλτε μια φωτογραφία του Δ.Σ. του Συλλόγου.

Με εκτίμηση

Αννίτα Γ.Π.

Αγαπητοί αναγνώστες

Αν αγαπάτε την εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ και θέλετε να συνεχίσει να εκδίδεται (με τόσους κόπους και θυσιές) μη ξεχνάτε να στέλνετε τακτικά τη συνδρομή σας.

**ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ**

ΑΦΟΙ ΣΓΟΥΡΙΤΣΑ Ο.Ε.

**ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 13 - ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ: 3227.927 - 3211.342
ΤΥΡΟΚΟΜΕΙΟ: ΣΠΑΡΤΗ - ΤΗΛ: 0731 22.167**

ΚΑΡΥΕΣ

**ΔΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΩΝΝΑ
τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ**
Υπεύθυνη: **ΑΝΝΙΤΑ ΓΚΑΕΚΑ - ΠΡΕΚΕΖΕ**
ΦΑΡΩΝ 10 - ΚΗΦΗΣΙΑ 145 61 ΤΗΛ. 8076.778 - 6516.700
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε.
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 71 - ΤΗΛ. 3624.728 - 3609.842
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΔΡΧ. 1.000
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΔΟΛ. ΗΓΙΑ 25
ΣΥΛΛΟΓΟΙ: ΔΡΧ. 10.000